

Sygn. akt VI U 319/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Siedlecka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy A. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)w W.

z udziałem zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania A. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...). znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 319/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej A. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14.07.2012r. do 11.09.2012r. oraz zobowiązał ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 14.07.2012r. do 11/09/2012r/ wraz z odsetkami w łącznej kwocie 3.783,76 zł. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w czasie niezdolności ubezpieczonej do pracy w okresie od dnia 14 lipca 2012 roku do dnia 11 września 2012 roku świadczyła ona pracę zarobkową na podstawie umowy o pracę zawartej z innym płatnikiem niż podmiot, który wypłacił jej zasiłek chorobowy za ten okres. Tym samym organ rentowy uznał, że ubezpieczona wykorzystwała zwolnienia lekarskie niezgodnie z ich celem, wobec czego wypłacony jej zasiłek chorobowy należy uznać za świadczenie nienależnie pobrane i podlega ono zwrotowi wraz z odsetkami..

(decyzja z dnia 08.05.2015r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. K. (1) wniosła odwołanie, w którym wskazała, że faktycznie wykonywała ona pracę na rzecz innego podmiotu w trzecim i czwartym miesiącu swojej niezdolności do pracy, jednak praca ta nie wiązała się z długotrwałym dojazdem i nie wymagała znacznego wysiłku ruchowego, w przeciwieństwie do pracy dla spółki (...) sp. z o.o. Odwołująca się zaś w okresie swej niezdolności do pracy cierpiała na schorzenie stawu kolanowego, wobec czego nie mogła się forsować, dlatego podjęła pracę w (...), która była pracą siedzącą. Odwołująca się wskazała, że w pierwszych dwóch miesiącach zwolnienia lekarskiego nie była zdolna do pracy ani w spółce (...) sp. z o.o., ani też do

pracy w (...)w M., jednak w trzecim i czwartym miesiącu zwolnienia była ona już zdolna do pracy w (...)w M., wobec czego podjęła tam pracę, intencją jej zaś było to, aby ZUS nie musiał wypłacać jej dalszego zasiłku.

(odwołanie – k. 1 - 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości. ZUS powtórzył swą argumentację zawartą w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie - k. 5 - 6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się A. K. (1) była zatrudniona w okresie od 1 marca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku w (...) w M. na ½ etatu. Jej praca w (...)w M. polegała na wykonywaniu czynności pomocnika bibliotekarza. W bibliotece odwołująca się pracowała 4 dni w tygodniu po 4 godziny.

Odwołująca się była również zatrudniona w okresie od dnia 3 września 2009 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku w spółce (...) sp. z o.o., także na ½ etatu.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 03.09.2012r. – k. 23 – 25,, świadectwo pracy z dnia 31.01.2013r. – k. 26 – 27, zeznania odwołującej się A. K. (1) – protokół rozprawy z dnia 22.07.2016r. od 00:06:33 do 00:16:11)

Odwołująca się była niezdolna do pracy w okresie od dnia 17 maja 2012 roku do dnia 11 września 2012 roku.

W powyższym okresie odwołująca się nie była w pracy w spółce (...) sp. z o.o. z powodu owej choroby. Spółka (...) sp. z o.o. wypłaciła odwołującej się zasiłek chorobowy za okres od 17 maja 2012 roku do 11 września 2012 roku.

W okresie od 17 maja 2012 roku do 13 lipca 2012 roku odwołująca się była również nieobecna w pracy w (...)w M.. Jednak od dnia 16 lipca 2012 roku odwołująca się wróciła do pracy w (...)w M.. Odwołująca się nie przedstawiła bowiem kolejnych dwóch zwolnień lekarskich opiewających na okres od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku pracodawcy (...)w M., zwolnienia te zaś zostały przedstawione pracodawcy (...) sp. z o.o.

(bezsporne, a nadto dowód: pismo ZUS z dnia 30.03.2015r. – k. 3 akt organu rentowego, pismo z dnia 19.02.2014r. – k. 6 akt organu rentowego, pismo z dnia 16.04.2015r. – k. 9 akt organu rentowego, zwolnienia lekarskie – k. 11 – 14 akt organu rentowego, pismo z dnia 23.04.2015r. – k. 18 akt organu rentowego)

Odwołująca się wróciła od dnia 16 lipca 2012 roku do pracy w (...)w M., ponieważ jej schorzenie pozwoliło jej na świadczenie pracy u tego pracodawcy. Praca w bibliotece bowiem nie wymagała od niej obciążania jej stawu kolanowego. Jednocześnie w okresie od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku przedstawiła ona u drugiego pracodawcy zwolnienie lekarskie na ten okres, ponieważ praca w spółce (...) sp. z o.o. wymagała od niej chodzenia po kilku budowach i szukania klientów. Za pracę w okresie od 14 lipca 2012 roku do 11 wrześni 2012 roku w (...)w M. odwołująca się otrzymała wynagrodzenie za pracę.

(dowód: zeznania odwołującej się A. K. (1) – protokół rozprawy z dnia 22.07.2016r. od 00:06:33 do 00:16:11)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Sąd oparł się również na dowodzie z zeznań odwołującej się A. K. (1), uznając je w całości za wiarygodne, bowiem znajdują one potwierdzenie w ustaleniach poczynionych na podstawie pozostałego materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. K. (1) od decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego oraz zobowiązującej ją do zwrotu kwoty pobranego zasiłku uznanego przez ZUS jako świadczenie pobrane nienależnie.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Jednocześnie art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie wynika, że w okresie od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku odwołująca się wykonywała pracę w (...)w M.. Jednocześnie w tym samym czasie pobierała ona zasiłek chorobowy z tytułu swej niezdolności do pracy zgłoszonej drugiemu pracodawcy – spółce (...) sp. z o.o. Niewątpliwie więc uznać należy, że została spełniona przesłanka z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej w postaci wykonywania pracy zarobkowej w okresie zwolnienia lekarskiego. Odwołująca się argumentowała, że wykonywała ona pracę w (...)w M., gdyż była to praca siedząca i nie miała ona wpływu na pogorszenie jej stanu zdrowia. Warto jednak zauważyć, że dla oceny tej przesłanki utraty prawa do zasiłku nie ma znaczenia, czy praca wykonywana przez odwołującą się miała jakikolwiek wpływ na stan jej zdrowia. Istotne jest bowiem jedynie to, czy w trakcie zwolnienia lekarskiego ubezpieczona wykonywała pracę zarobkową. Wykonywanie pracy zarobkowej niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia stanowi samodzielną negatywną przesłankę prawa do zasiłku (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2008 r., sygn. akt II UK 10/07). Nie jest również istotne to, czy praca ta była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy, czy też na niepełny etat, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Należy również w tym miejscu wskazać na tezę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I UK 606/12, zgodnie z którą „Pozbawione racji są wywody, że ubezpieczony pracownik czasowo niezdolny do pracy u jednego pracodawcy, może wykonywać inną pracę u drugiego pracodawcy, jeśli nie jest ona niezgodna z orzeczeniem lekarskim (celem zwolnienia chorobowego). Obecnie wykonywanie (każdej) pracy zarobkowej, niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia ubezpieczonego, stanowi samodzielną przesłankę utraty prawa do zasiłku chorobowego (opiekuńczego)”. W niniejszej sprawie doszło do analogicznej sytuacji, w której odwołująca się przedstawiła zwolnienie u drugiego pracodawcy (spółki (...) sp. z o.o.) za okres od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku, pracując jednocześnie w tym samym okresie w (...)w M.. Z powyższego wyroku SN wynika wyraźnie, że również w takiej sytuacji odwołująca się traci prawo do zasiłku chorobowego.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej, która przemawia za tym, iż odwołująca się w okresie od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku utraciła prawo do zasiłku chorobowego. Wobec tego zasadne jest rozstrzygnięcie w przedmiocie odmowy przyznania odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za ten okres.

Zgodnie zaś z art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. – Dz. U. z 2016r., poz. 963) za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania. Wobec powyższego wypłacony odwołującej się zasiłek chorobowy za okres od 14 lipca 2012 roku do 11 września 2012 roku uznać należy za świadczenie nienależne. Tym samym więc zastosowanie znajdzie regulacja z art. 84 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którą osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Oznacza to więc, że zasadne jest również rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu przez odwołującą się nienależnie wypłaconego jej świadczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, oddalając odwołanie.